

Sygnatura akt VI Ka 370/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **28 lipca 2020** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Grażyna Tokarczyk

Sędziowie: Ewa Trzeja-Wagner

del. Piotr Pawlik

Protokolant Aleksandra Pawłowska

przy udziale Joanny Kosińskiej Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2020 r.

sprawy **P. K. (1)** ur. (...) w G.

syna P. i M.

oskarżonego z art. 280 § 1 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk w zb. z art. 281 kk w zb. z art. w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 10 stycznia 2020 r. sygnatura akt IX K 1749/18

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 435 kpk, art. 632 pkt 2 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że:

- oskarżonego P. K. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu, a kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa,

- w stosunku do nieapelującego K. W. eliminuje ustalenie działania wspólnie i w porozumieniu z P. K. (1);

2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego P. K. (1) kwotę 2184 zł (dwa tysiące sto osiemdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu wydatków na ustanowienie obrońcy w sprawie.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 370/20

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1.CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.1.Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z 10 stycznia 2020 r. sygn. akt IX K 1749/18

0.1.Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

0.1.Granice zaskarżenia

0.0.1.Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<i>o.o.1.Podniesione zarzuty</i>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

0.1.Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1.Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.1.Ustalenie faktów

0.0.1.Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.0.1.Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

0.1.Ocena dowodów

0.0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów	
--	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<i>o.o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<i>1.STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</i>		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>obrońca oskarżonego zarzucił:</p> <p>1. na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. orzeczeniu zarzucam mający wpływ na treść</p> <p>rozstrzygnięcia błęd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na przyjęciu, że oskarżony w dniu 22 lipca 2018 r. około godziny 18:00 w G. przy ulicy (...):</p> <p>a) działając wspólnie i w porozumieniu w celu utrzymania się w posiadaniu czapki typu bejsbolówka z logo klubu (...) o wartości 45 zł skradzionej małoletniemu P. J., bezpośrednio po dokonaniu kradzieży użył przemocy w postaci uderzenia pięścią w twarz i szarpania N. J., który stanął w obronie syna,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

przy czym czynu dopuścił się publicznie i z oczywiste błałego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, czym wyczerpał znamiona występku z art. 281 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k., podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności jasne i logiczne wyjaśnienia oskarżonych, a także zeznania świadków, nie potwierdzają, że oskarżony dopuścił się przypisanego mu czynu, a tym bardziej miał działać wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym K. W.,

b) działając wspólnie i w porozumieniu z K. W. użył przemocy w postaci uderzenia pięścią w twarz i szarpania N. J., podczas gdy oskarżony, podobnie jak pozostali świadkowie zdarzenia, stał obok szarpiących się mężczyzn i z pewnością nie sposób przypisać mu współsprawstwo,

c) uznanie zeznań świadka P. K. (2) za nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy, podczas gdy zeznał, że oskarżony P. K. (1) nie szarpał się z pokrzywdzonym, stał on w niedalekiej odległości od świadka, oskarżony P. K. (1), podobnie jak pozostali świadkowie, nie wtrącał się do szarpaniny mężczyzn, podczas zdarzenia oskarżony P. K. (1) był spokojny i nie prezentował gotowości do walki, a w miejscu zdarzenia znalazł się celem odbioru od świadka ładowarki, a w międzyczasie zamówił posiłek w lokalu (...),

d) uznanie wyjaśnień oskarżonego P. K. (1) za niewiarygodne, podczas gdy żaden ze świadków nie zeznał, aby oskarżony brał udział w szarpaninie mężczyzn, czy też zamierzał do niej dołączyć, a

	<p>tym bardziej celem przywłaszczenia mienia pokrzywdzonych,</p> <p>e) uznanie, iż oskarżony P. K. (1) uciekł z czapką z miejsca zdarzenia i w ten sposób kontynuował działań oskarżonego K. W., celem uniemożliwienia odzyskania przez pokrzywdzonego zabranej mu czapki, podczas gdy oskarżony P. K. (1) nie miał zamiaru dokonać zaboru czapki, był on wyłącznie świadkiem zdarzenia,</p> <p>2. na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. orzeczeniu zarzucam obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a to art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. przez uchybienie zasadzie swobodnej oceny dowodów i przez niewłaściwe rozważenie sytuacji osobistej oskarżonego oraz jego warunków i właściwości, uznanie za wiarygodne wyłącznie dowodów przemawiających na niekorzyść oskarżonego przy jednoczesnym i konsekwentnym pomijaniu wszelkich źródeł dowodowych wykazujących jego niewinność oraz nieustalenie, w sposób prawidłowy rzeczywistego stanu faktycznego sprawy oraz wyjątkową lapidarność karnoprawnej oceny zachowania oskarżonego.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie, a odnoszący się do zachowania P. K. (1) został poddany przez Sąd I instancji prawidłowej ocenie w zakresie depozycji osobowych źródeł dowodowych, w szczególności wykluczających przebieg zdarzenia w sposób opisany w zarzucie</p>		

aktu oskarżenia. Najwartościowsze pozostaje nagranie monitoringu, choć nie obejmuje części końcowego fragmentu, to brak ten dotyczy co najwyżej K. W., nie zaś oskarżonego P. K. (1). Oczywiście w odbiorze pokrzywdzonego i osób mu towarzyszących zachowanie obu mężczyzn pozostawało powiązane i nie można było uwierzyć twierdzeniom oskarżonego bagatelizującym swoją obecność, zaprzeczającym, aby był wcześniej na miejscu zdarzenia, a nawet temu, że wymienił pozdrowienia ze współoskarżonym. Już w toku postępowania przygotowawczego w wyniku kilkukrotnych przesłuchań uzyskano taki obraz zdarzenia, który pozwalał i nakazywał dokładną analizę zachowania P. K. (1) przez pryzmat dostrzegalnych czynności, także gdy chodzi o możliwość ustalenia współdziałania z K. W.. Nie budzi bowiem zastrzeżeń, że oskarżony skierował do pokrzywdzonego wypowiedź zawierającą polecenie zdjęcia koszulki z barwami klubu piłkarskiego, którego kibice byli niemiłe widziani w otoczeniu lokalu, albo też opuszczenia tego miejsca. Po chwili K. W. zdjął z głowy pokrzywdzonego czapkę. Przy tym z zapisu monitoringu nie można wnioskować tego co czyni Sąd czyli porozumienia pomiędzy mężczyznami. Oskarżony był obecny w okolicy lokalu już wcześniej, nie towarzyszył mu wówczas K. W., ten przyszedł osobno, owszem następnie mężczyźni po przywitaniu przemieścili się w pobliże lokalu. Dalej po wypowiedzi oskarżonego uwidocznione jest, że K. W. wszedł między niego a pokrzywdzonego i wówczas zdjął mu czapkę. Nawet na zdjęciach wykonanych dla potrzeb oględzin tego materiału k. 35- 37 widać,

że oskarżony niemal nie zmienił swej pozycji, nawet kiedy doszło do interwencji ze strony drugiego pokrzywdzonego k. 37. Dopiero nasilenie rękoczynów pomiędzy tymi mężczyznami spowodowało odskoczenie oskarżonego, przy tym wniosek zawarty w protokole oględzin o prowokacyjnym zachowaniu oskarżonego jest dowolny. Na pewno też nie pozwala na przyjęcie, że przemoc użyta przez K. W., a skierowana do pokrzywdzonego N. J. była realizacją chociażby dorozumianego porozumienia. Nawet opuszczenie kadru przez K. W. nie nastąpiło wraz z oskarżonym, co więcej ten owszem wrócił i podniósł czapkę, zabierając ją, ale nie dołączył do sprawcy, co Sąd też ustala, a przedmiot przekazał innej osobie. Współdziałania Sąd upatruje w „prezentowaniu gotowości do walki” przez oskarżonego, czego nie sposób dostrzec i przechwyceniu czapki wcześniej zabranej przez K. W., czym miałby się utożsamiać z tym sprawcą. Z punktu widzenia możliwości przypisania oskarżonemu odpowiedzialności za przypisany mu czyn konieczne byłoby ustalenie, że zaakceptował zabór czapki najdalej po tym zachowaniu i tu można by się takiego elementu doszukać, ale następczo, nie zaś uprzednio, co wyklucza przypisanie współdziałania w kradzieży, która później skłoniła K. W. do użycia przemocy, aby utrzymać się w posiadaniu zabranego przedmiotu. O tym przekonuje właśnie okoliczność udzielonej przez P. K. (1) „rady”, która obejmowała również oddalenie się pokrzywdzonego z miejsca. Mowa ciała wskazuje, że i zdarzenie z czapką, a tym bardziej szamotanina z ojcem P. J. były dla P. K. (1) zaskoczeniem,

nie tylko nie przyłączył się, ale odskoczył, a później nie podejmował próby fizycznego wsparcia sprawcy, nawet w formie powstrzymywania któregośkolwiek z mężczyzn. Następco owszem oskarżony zabrał przedmiotową czapkę, ale przecież została ona już uprzednio skradziona- zabrana przez K. W. w celu przywłaszczenia, a zatem postąpienia, jak ze swoją własnością, czego nie zmienia okoliczność, że miała być „trofeum”. Skoro zaś tak, to zachowanie P. K. (1) można było rozważyć co najwyżej jako kolejny czyn zabroniony skierowany już tylko do tego przedmiotu. Przy tym wobec wywiedzenia apelacji wyłącznie na korzyść oskarżonego, Sąd odwoławczy nie mógł mu przypisać zaboru tej rzeczy, ani innego czynu związanego z wejściem w posiadanie i władanie tym mieniem, skoro Sąd I instancji tego nie uczynił, choć w granicach oskarżenia takowe zachowanie się mieściło. Podobnie, przy uwzględnieniu zakresu zaskarżenia nie miał Sąd odwoławczy możliwości czynienia rozważań i ustaleń charakteru wypowiedzi P. K. (1) kierowanej do pokrzywdzonego a zawierającej polecenie zdjęcia odzieży lub oddalenia się.

Wniosek

zmiana wyroku i uniewinnienie oskarżonego

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Skutkiem analizy zgromadzonego materiału dowodowego i ustalenia braku porozumienia pomiędzy P. K. (1) i K. W. nie tylko w zakresie zaboru czapki, ale też akceptacji jej zaboru po stronie P. K. (1) we wstępnej fazie zdarzenia, dalej braku możliwości ustalenia współdziałania w użyciu przez K. W. wobec N. J. przemocy w celu utrzymania się w posiadaniu skradzionej czapki nie było podstaw do ustalenia wypełnienia przez P. K. (1) znamion przestępstwa z art. 281 kk. Natomiast wobec zakresu zaskarżenia i niemożności czynienia na niekorzyść oskarżonego ustaleń poza sferą badania i oceny pozostawało, choć było objęte granicami oskarżenia, zachowanie P. K. (1) w postaci wypowiedzi kierowanej do P. J., jak i zabrania z miejsca zdarzenia czapki już po fizycznym starciu K. W. z N. J.. Dlatego należało zmienić zaskarżony wyrok i uniewinnić P. K. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu.

1.OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
1.ROZSTRZYGNIĘCIE ODWOŁAWCZEGO	SĄDU
o.1.Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy

Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
0.1.Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
uniewinnienie P. K. (1) od zarzutu popełnienia przestępstwo z art. 281 kk w zw. z art. 57a § 1 kk	
Zwiążle o powodach zmiany	
Zgromadzony materiał dowodowy wyklucza ustalenie współdziałania przestępczego pomiędzy P. K. (1) i K. W. oraz możliwość ustalenia porozumienia między nimi w zakresie przypisanego im czynu. Zaś zakres zaskarżenia czyni niemożliwym dokonywanie na niekorzyść oskarżonego ustaleń w odniesieniu do zachowań pierwotnie pozostających w granicach oskarżenia, a to wypowiedzi P. K. (1) kierowanej do P. J. oraz zabrania z miejsca zdarzenia czapki.	
5.2.2.	Przedmiot i zakres zmiany
wobec nieapelującego K. W. eliminacja ustalenia działania wspólnie i w porozumieniu z P. K. (1)	
Zwiążle o powodach zmiany	
Ze względu na wykluczenie w granicach zaskarżenia współdziałania P. K. (1) K. W., a okoliczność ta dotyczy również tego skazanego, konieczną była na jego korzyść zmiana ustalenia, skoro działał on pojedynczo.	

0.1.Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.1.Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
0.0.1.Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.1.Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1.Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
1 tiret 1 in fine i 2	W wypadku uniewinnienia lub umorzenia postępowania z oskarżenia publicznego koszty procesu ponosi Skarb Państwa, w tym uzasadnione wydatki oskarżonego na ustanowienie jednego obrońcy. Wydatki oskarżonego

ustalono wedle stawek minimalnych powiększone o kolejne terminy rozpraw.

1.PODPIS

0.1.Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego P. K. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie za przestępstwo z art. 281 kk w zw. z art. 57a par 1 kk		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------